

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 38T/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124011826
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Križanová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4124011826.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Janou Križanovou, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 10.6.2025, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
A. B., narodený XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom C. XXX

sa uznáva vinným, že:

od 01.09.2023 doposiaľ si neplní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine na svoje maloleté dieťa D. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorej výška mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Nitra pod číslom 11P/261/2018 zo dňa 14.08.2019, právoplatným dňa 22.08.2019, vo výške 130 € mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletej dcéry E. F., ktorej bola maloletá zverená do starostlivosti a výchovy, pričom túto povinnosť si riadne neplnil od 01.09.2023 doposiaľ, čím mu takto po čiastočných úhradách vznikol dlh na výživnom vo výške 250,- eur.

teda:

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

tým spáchal:

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B. (ďalej len obžalovaný). Hlavné pojednávanie súd vykonal v neprítomnosti

obžalovaného podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, ktorému bola obžaloba riadne s včas doručená, bol riadne a včas predvolaný na hlavné pojednávanie, mal možnosť sa vyjadriť o skutku ktorý je predmetom obžaloby pred orgánmi činnými v trestnom konaní a bol na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti upozornený. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, vylúchom svedkyne E. F., a prečítaním listinných dôkazov zabezpečených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v prípravnom konaní, po vznesení obvinenia vypovedal, že býva na drese E. G. XXX. Pracuje a jeho príjem predstavuje okolo 1000 eur. Je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči svojej maloletej dcére D. B. vo výške 130 eur mesačne. Neplatil od septembra 2023 lebo nemal prácu. Nie je pravdou, že by sa s dcérou nechcel stretávať. Čo sa týka dlžného výživného takto to už platí pravidelne väčšina 15. dňa v mesiaci vo výške 130 ju tu navyše 50 eur ako splátku dlhu každý mesiac sa platí 180 eur ako výživné ktoré chce uhradiť.

Svedkyňa E. F. vypovedala že na základe rozsudku Okresného súdu Nitra spisová značka 11P/261/2018 - 21 zo dňa 31.01.2020 je obžalovaný povinný prispievať na výživu ich maloletej dcéry D. narodenej dňa XX.XX.XXXX v sume 130 eur mesačne od 01.08.2019. Obžalovaný pravidelne neplatil od septembra 2023 do konca mesiaca október 2024. Svedkyňa predložila súdu rozpis platieb ktoré vykonal obžalovaný na úhradu dlžného výživného. Dlh predstavoval ku dňu 10.06.2025 sumu 250 eur a poslednú sumu výživného poslal 23.05.2025. Dcéra netrpí nebezpečenstvom núdze. Momentálne je nezamestnaná. Obžalovaný dcéru nekontaktuje a nič jej nekupuje.

Z priložených dokladov vyplýva, že obžalovaný zaplatil dňa 19.6.2024 sumu 200 eur, dňa 17.7.2024 sumu 180 eur, dňa 20.8.2024 sumu 180 eur, dňa 16.9.2024 sumu 180 Eur, dňa 17.10.2024 sumu 180 eur, dňa 23.11.2024 sumu 180 eur, dňa 20.12.2024 sumu 180 eur, dňa 22.1.2025 sumu 180 eur, dňa 25.2.2025 sumu 280 eur, dňa 25.3.2025 sumu 300 eur a dňa 26.4.2025 sumu 310 eur. Dlh na výživnom tak predstavuje 250 eur.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, v súlade so zásadami Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, keď si najmenej dva mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného – svoju dcéru D. B..

Trestný čin neplnenia vyživovacej povinnosti má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu a v dôsledku toho je vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní. Podľa § 122 odsek 13 Trestného zákona platí výnimka vo vzťahu k rozhodovaniu o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu v tom zmysle, že o pokračovanie v konaní ide až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. V tomto zmysle súd vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti upravil v skutkovej vete obžaloby obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až doposiaľ, t.j. ku dňu vyhlásenia rozhodnutia (10.6.2025). V súvislosti s ustálením výšky zaostaleho výživného, ktoré mal obžalovaný povinnosť zaplatiť k rukám matky maloletej E. F., vo výške 130 eur mesačne, určeným na základe rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn. 11P/261/2018, konštatoval súd s poukazom na vykonané dokazovanie, že za obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti od 1.9.2023 doposiaľ, čiže ku dňu vyhlásenia rozsudku 10.6.2025 vznikol obžalovanému po odpočítaní čiastočných úhrad podľa predložených dokladov o platbe, dlh na výživnom v sume 250,- eur.

Zo spáchania daného trestného činu je obžalovaný usvedčovaný najmä svedeckou výpoveďou svedkyne E. F. a oboznámenými listinnými dôkazmi. Obžalovaný je zamestnaný ako SZČO (podľa výpisu zo živnostenského registra čl. 54) s príjmom okolo 1000 eur mesačne. Je vlastníkom viacerých

nehnutelností (podľa výpisu z katastra nehnuteľností čl. 58-61, uznesenia Okresného súdu Piešťany o schválení dedičskej dohody sp.zn. 6D/5/2020 čl. 62-65). Disponoval tak dostatočným množstvom finančných prostriedkov, aby mohol svoj dlh na výživnom uhradiť. Ku dňu konania hlavného pojednávania obžalovaný dlh na výživnom, ktorý mu vznikol za obdobie od 1.9.2023 do 10.6.2025 v celom rozsahu nezaplatil, a to aj napriek výzve, zákonnému poučeniu o účinnej lúťosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti, aby si túto svoju povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, či obžalovanému aktuálna životná situácia umožňuje platiť výživné v takom rozsahu, ako sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti. Povinnosť obžalovaného vyživovať iného (maloleté dieťa) vyplýva nielen zo Zákona o rodine, t.j. z ustanovení o vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, ale táto mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 11P/261/2018.

Chráneným objektom je v prípade tohto trestného činu nárok na výživu nezaopatreného dieťaťa vyplývajúci priamo zo zákona a protiprávnym konaním ohrozujúcim chránený objekt je neplnenie vyživovacej povinnosti trestne zodpovedným subjektom, ktorým je osoba povinná poskytovať peňažné plnenie a zaopatrovať tak oprávnenú osobu. Protiprávne konanie obžalovaného spočívalo v tom, že oprávnenej osobe neposkytol včas a riadne to, čo bolo obsahom jeho vyživovacej povinnosti. Podľa Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. V tejto súvislosti súd poukazuje, že osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si svoju povinnosť v takejto výške splnila.

Z judikátu R 33/1960 vyplýva, že trestný súd pri posudzovaní otázky zavinenia trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona nie je viazaný rozhodnutím súdu, ktorý vo veciach občianskoprávných stanovil skôr výšku vyživovacej povinnosti. Trestný súd musí vychádzať z reálnych možností obžalovaného pre plnenie vyživovacej povinnosti, a teda posúdiť otázku zavinenia samostatne ako predbežnú otázku v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku. Súd tak môže vychádzať i z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatela, než aký bol určený právoplatným rozhodnutím vydaným v civilnom konaní a tak musí prihliadnuť na rôzne skutočnosti vrátane toho, či sa páchatel bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a rovnako aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré prípadne páchatel na seba prevzal. Súd však v danej veci neriešil predbežnú otázku podľa § 7 Trestného poriadku, v rámci ktorej by pre trestné konanie určil výšku výživného, nakoľko z vykonaného dokazovania, najmä z rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn. 11P/261/2018, mal dostatočne preukázané, že s týmito sa už súd vysporiadal v rámci konania o určenie výživného a súd po vykonanom dokazovaní nevzhladol skutočnosti odôvodňujúce zmenu pomerov na strane obžalovaného.

Čo sa týka zavinenia súd má za to, že obžalovaný trestný čin spáchal z nedbanlivosti, pričom v tomto prípade ide o vedomú nedbanlivosť podľa § 16 písmeno a) Trestného zákona, keďže nakoľko obžalovaný vedel, že spôsobom uvedeným v Trestnom zákone môže porušiť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí. Obžalovaný tak svojím nedbanlivostným konaním, napriek tomu, že vedel že je povinný platiť výživné na dcéru k rukám matky E. F., si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil a tak naplnil subjektívnu aj objektívnu stránku trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

K osobe obžalovaného súd zistil, že je živnostník. Doposiaľ bol 4x súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený (jedná sa o odsúdenia za prečiny zanedbania povinnej výživy). Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 0T/85/2024 zo dňa 20.4.2024 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 21.10.2025 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov. Je tak zrejme že prejednávaného trestného činu sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby. Obžalovaný spáchal 4 priestupky (na úseku dopravy, sankcionované pokutou vo výške 100 eur, 300 eur, 250 eur a 300 eur a to za rýchlosť, vedenie vozidla v čase zákazu činnosti). Z miesta trvalého pobytu nie je bližšie hodnotený.

Čo sa týka rozhodovania o treste, súd, postupujúc podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa

§ 37 písmeno m) Trestného zákona a to že už bol odsúdený, pričom prihliadol na jeho odsúdenie v konaní OT/85/2024. Súd tak obžalovanému ukladal trest v rámci trestnej sadzby podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a to až na 2 roky. S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý už bol súdne trestaný (3 x za prečin zanedbania povinnej výživy, aj keď tieto odsúdenia má zahladené, súd na ne prihliadol pri hodnotení osoby obžalovaného), trestný čin (aj keď nedbanlivostný) spáchal počas skúšobnej doby podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody, spáchal 4 závažné priestupky, na jeho pomery a na závažnosť a spáchaného trestného činu, súd považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, nakoľko ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Uložený trest tak súd považuje za dostatočný a spravodlivý, a hľadiska jeho ochranej funkcie, represívnej zložky trestu a z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie za primeraný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje odvolací súd. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.